

Pevné Boží slovo

Tomáš Korčák

Náš život je určován tím, čemu věříme. Svoji víru zakládáme na tom, co považujeme za spolehlivé a co respektujeme jako autoritu. Pro křesťany hlásící se k reformaci je touto spolehlivou autoritou Písmo. Je však tomu skutečně tak?

David měl svoji víru jasně opřenou o Boží slovo. Vyznává: **V Boha, jehož slovo chválím, v Boha doufám.** (Ž 56,5.11-12) Chválil nejen Hospodinovo jméno, ale i jeho Slovo. Jinde David vyznává: **Tvému jménu budu vzdávat chválu pro tvé milosrdenství a pro tvou věrnost, neboť jsi vyvýšil svou řeč nad každé své jméno.** (Ž 138,2) Zde jde David ještě dále – vidí Boží slovo vyvýšené nad každé jeho jméno. Jak tomu rozumět? Výklad je velmi jednoduchý a logický: Boží jména, která máme ve svém životě vyvyšovat a posvěcovat, poznáváme z Božího slova a proto je Slovo vyvýšené nade vše.

David v duchu viděl něco z novozákonního učení (vždyť Davidův stánek byl plný novozákonního zjevení). Jan to popisuje následovně: **Na počátku bylo Slovo a to Slovo bylo u Boha a to Slovo bylo Bůh. To bylo na počátku u Boha. Všechno vzniklo skrze ně a bez něho nevzniklo vůbec nic, co je. V něm byl život a ten život byl světlo lidí. A to světlo ve tmě svítí a tma je nepohltila.** (J 1,1-5)

O Ježíši je řečeno: **A Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi. Spatřili jsme jeho slávu, slávu, jakou má od Otce jediný Syn, plný milosti a pravdy.** (J 1,14) Jedno z Ježíšových jmen je dokonce: **Slovo Boží** (Zj 19,13). Ježíš dokonale naplnil Boží slovo ve svém životě. Byl obrazem Božím, ztělesněním všech Božích výroků. V celém Písmu je Kristus ústřední postavou – Zákon a Proroci částečně ukazují na to, co je zcela zřetelně zjeveno v Ježíši Kristu (viz L 24,27).

Kristus je centrem naší víry a uctívání, a je také Božím slovem, které v něm bylo dokonale naplněno. Jaký tedy máme vztah k Božímu slovu, takový máme také vztah k Ježíši Kristu. Chválíme Krista i jeho Slovo. Posvěcujeme Boží jméno ve svém životě, a proto chceme podle jeho Slova také žít.

Apoštol Pavel nás vyzývá: **Slovo Kristovo ať ve vás bohatě přebývá.** (Ko 3,16) To znamená, že v nás může také přebývat chudě anebo vůbec. Pak ale v nás nemůže vypůsobit to, k čemu bylo posláno. Sám Ježíš předkládá velmi zajímavou definici svého učedníka: **Zůstanete-li v mém slovu, jste opravdu mými učedníky. Poznáte pravdu a pravda vás vysvobodí.** (J 8,31-32) Pravda nás vysvobodí, až když ji poznáme, a pravdu poznáme, až když zůstaváme v Božím slovu.

Zůstávat ve Slovu je více než jen občas si něco rychle z Bible přečíst nebo pustit z přehrávače. Po svém obrácení jsem každým rokem v létě jezdil do křesťanské osady Poušť u Bechyně na týdenní pobyty. Každé ráno jsme se sešli v malých skupinkách, přečetli si určený oddíl z Písma, pomodlili se, aby k nám Bůh mluvil a pak takzvaně „meditovali“. Nebyla to žádná okultní meditace, ale zcela křesťanské hluboké rozjímání nad Božím slovem.

Přečteš text (na začátku jsme ho četli i nahlas), modlíš se, ptáš se Ducha svatého, co to znamená, a pak co to znamená pro tvůj život. K některým místům se vracíš znovu a znovu... Můžeš si dělat poznámky. Napadají tě různé zajímavé myšlenky. Bible se pro tebe stává živou knihou a Duch svatý skutečnou osobou, která tě do ní uvádí. Prožíváš společenství s Bohem, které tě vnitřně naplňuje. Tvůj duch se stává silným a začíná vládnout nad lidskou, často nestálou duší – našimi pocity a myšlenkami. Někdy přímo prožívám, jakoby se z Božího slova do mne vyléval Boží pokoj, jak to i vyjádřil žalmista Kórach: **Poslechnu, co říká Bůh Hospodin. Vždyť promlouvá pokoj ke svému lidu, ke svým věrným. Kéž se nevracejí k bláznovství!** (Ž 85,9)

Pak jsme si své poznatky a prožitky sdíleli. Nakonec jsme se Slovo modlili a Boha za něj chválili. Četba Bible se nám tak skutečně stala dobrodružstvím. Mnohokrát jsem si uvědomil, jak mne tato zkušenost na počátku mého křesťanského života pozitivně určila. Nejde o množství přečteného, ale o každodenní jezení Božího slova. Je potřeba, aby si každý křesťan vybudoval takový každodenní zvyk a duchovní životosprávu. Kolik věnujeme času přirozenému jídlu? A kolik duchovnímu? Jíme každý den?

Křesťan, který si jednou týdně přečte něco z Bible, aby měl co říci třeba na skupince, asi moc stabilní v rozličných zkouškách nebude. Může mluvit o různých „velikých“ duchovních zážitcích, ale na mne to žádný dojem nedělá. Potřebuje se naučit jíst Boží slovo, zapustit hluboké kořeny na skrytém místě (tam, kde ho vidí jen Bůh – viz Mt 6,6) a těmito kořeny čerpat život a moudrost ze samotného Boha. Jinak žijeme ze svých sil a ze své moudrosti, a pak podle toho náš život vypadá. Ryzí člověk dělá věci před Bohem a pro Boha a druzí lidé o tom vůbec nemusí vědět. Povrchní a plytký člověk dělá vše jen kvůli dojmům druhých lidí (viz J 7,4-5).

Náš přístup k Písmu je zcela spjat s naší vírou v Písmo. Psané Boží slovo v Písmu se stává skrze Ducha svatého řečí Boží do našeho života. Litera Božího slova inspirovaná Bohem při napsání se stává inspirovanou Boží řečí dnes. Litera může ležet ladem v naší knihovně nebo na stole v pokoji. Když však s Duchem svatým rozjímáme nad Písmem, Bůh skrze to mluví do naší situace nebo i do situace druhých.

Když byl Ježíš pokoušen satanem na poušti, vždy mu odpovídal citací Písma: **Je napsáno...**, a to i tehdy, když sám satan Písmo citoval (viz Mt 4,1-11). Mnohé Ježíšovy výroky v Novém zákoně jasně potvrzují věrohodnost a doslovnost Písma. Například:

- **Nedomnívejte se, že jsem přišel zrušit Zákon nebo Proroky; nepřišel jsem je zrušit, nýbrž naplnit. Neboť amen, pravím vám: Dokud**

nepomine nebe a země, nepomine jediné nejmenší písmenko ani jedna čárka ze Zákona, dokud se všechno nestane. Kdo by tedy zrušil jediné z těchto nejmenších přikázání a tak učil lidi, bude v království Nebes nazván nejmenším. Kdo by je však činil a učil, ten bude v království Nebes nazván velkým. (Mt 5,17-19)

- **Nebe a země pomínou, ale má slova jistě nepominou. (Mt 24,35)**
- **Je však snadnější, aby pomínuly nebe a země, než aby padla jedna čárka Zákona. (L 16,17)**

Také výroky apoštolů jsou zcela jednoznačné:

- **Veškeré Písmo je vdechnuté Bohem a je užitečné k učení, k usvědčování, k napravování, k výchově ve spravedlnosti, aby Boží člověk byl takový, jaký má být, důkladně vystrojený ke každému dobrému skutku. (2Tm 3,16-17)**
- **Toto především vězte, že žádné proroctví Písma není záležitostí vlastního výkladu. Neboť proroctví nikdy nebylo proneseno z lidské vůle, nýbrž unášení Duchem Svatým mluvili lidé poslaní od Boha. (2Pt 1,20-21)**

Ježíš by byl podle dnešních měřítek jasným fundamentalistou. Plně například věřil tomu, co je v Písmu na počátku napsáno o stvoření světa: **On jim (farizeům) odpověděl: „Nečetli jste, že ten, který stvořil člověka, od počátku ‚učinil je jako muže a ženu‘?“** (Mt 19,4) Možná je to dnes pro někoho „nevědecké“, ale pro našeho Pána to bylo hodnověrné! Také apoštol Pavel zcela věřil ve stvořeného Adama na počátku (viz Ř 5,14; 1K 15,45; 1Tm 2,13).

Náš přístup k Písmu opravdu zásadně ovlivňuje náš pohled i na stvoření na počátku. V epištole Hebreům je psáno: **Vírou rozumíme, že Božím výrokem byly uspořádány světy, takže to, co vidíme, nevzniklo z viditelného.** (He 11,3) Věřím, že skutečná věda (ne domněnky či spekulace nebo pouhé výplody fantazie) není v rozporu s Písmem.

Liberální a kritická teologie povýšila lidský rozum nad Písmo. Říká například, že *v Písmu je mimo jiné také Boží slovo. Události popsané v Písmu se vůbec nemusely stát, jsou to pouze svědectví „víry“. Popis minulosti byl upraven a změněn, aby především formoval naši „víru“. Mnohé události jsou pouze přeznačením pohanských mytologií, aby bylo zřejmé, že vládne Hospodin. Bible používá pouhé obrazy – tedy téměř vše je pouze podobenstvím...*

Jestliže však zpochybníme historickou spolehlivost Písma, jak můžeme věřit, že je spolehlivé pro naši víru, která by měla určovat celý náš život? Biblická zvěst se pak stává dobrou a poučnou pohádkou. Nemá Bůh a Stvořitel celého vesmíru dostatek moci, aby jeho zvěst byla ryzí, pravdivá a protřbená? Je Písmo lživé, přehnané a nadnesené? Na co se tedy mohu spolehnout? Čemu mám věřit?

Liberální teologové určují, co je z Písma Boží slovo a co již není. Jenomže pak co teolog, to jiný výklad a určení, co je Božím slovem. Lidé pak postupně přestávají věřit ve stvoření, zázraky, uzdravování, jedinou cestu v Kristu, manželskou

smlouvu muže a ženy, sexuální život pouze v manželství, v tělesné vzkříšení Krista (viz například kniha předního českého teologa J. B. Součka: *Utrpení Páně podle evangelií*) a mohli bychom pokračovat dál a dál. Postupně se jasné hodnoty zpochybnují, relativizují, až se nakonec zhroutí. Problém také je, že liberální a kritická teologie se dostala i do evangelikálního směru křesťanství, protože mnozí kazatelé, učitelé a autoři knih studovali liberální teologické fakulty (viz například některé biblické slovníky a úvody či výklady biblických knih).

Liberální bludy také najdeme v Českém ekumenickém překladu. Například při dobývání Jericha Jozuem se pod čarou dozvídáme, že Jericho v té době patrně již nebylo opevněným městem. Jak to tedy, že Božím zásahem hradby skrze Jozua padly? (Poslední vydání tuto poznámku pod čarou naštěstí vypustilo, odkazuje však na svůj výklad tohoto oddílu.) Nebo přímo v textu čteme, že Ámos byl drobopravec, tedy okultní věštec. Používal by Hospodin k službě svému lidu okultistu? Leda by činil pokání a odvrátil se od takové modloslužby. Za tímto překladem stojí Miloš Bič, vedoucí překladu Starého zákona, který jako disertační práci studoval haruspicium, drobopravectví – věštění z jater a vnitřností v pohanských národech a pak tím byl ovlivněn ve svých výkladech. Ámos byl podle jiných překladů Písma pastýřem dobytka, a sám to také o sobě říká. Díky Bohu za Český studijní překlad Písma!

Čím více čtu Písmo (a je to již 36 let), tím více mám odpovědí na otázky a zdánlivé rozpory Písma, ale i zase otázky nové. Nesnažím se povýšit svůj rozum nad Písmo, vím, že mne mnohé v Písmu přesahuje. Při četbě Písma se modlím jednoduchou modlitbu: **Otevři mi oči, abych viděl divy tvého zákona.** (Ž 119,18) To, co kritická teologie označuje jako chyby a rozpory, vůbec tak nemusí být. Jen to chce trochu pokory a poddat svůj rozum Bohu. **Vždyť moje myšlení nejsou myšlení vaše, ani vaše cesty nejsou cesty mé, je Hospodinův výrok. Neboť jako jsou nebesa vyšší než země, tak jsou mé cesty vyšší než cesty vaše a má myšlení vyšší než myšlení vaše.** (Iz 55,8-9) Celé Písmo je pravdivé, jenom nemusím všemu rozumět.

Dám vám příklad (a takových míst v Písmu je bezpočet): Synoptičtí evangelisté uvádějí, že Ježíš vyhnal penězoměnce z Jeruzalémského chrámu na konci své veřejné služby. Jan píše, že to udělal na začátku. Rozdíl je ve třech letech. Je to rozpor? Je to chyba Písma? Důkaz nepravdivosti litery, vždyť jde jen o smysl? Ne!!! Proč by nemohl Ježíš vyhnat penězoměnce na počátku i na konci své služby? Také při tom vyslovil jiné výroky. Limity nemá Písmo, ale naše mysl. Jistě Písmu potřebujeme rozumět a to souvisí s rozumem, ale zjevení od Ducha svatého přichází do našeho ducha. Jsou věci, které pochopíme pouze duchem a ne rozumem (viz Ž 73). Někteří křesťané povyšují nad ducha své emoce, jiní svůj rozum. Obojí je špatně. Máme chodit duchem.

My Češi a Moravané jsme byli národem písmáků a Bůh to touží obnovit. Potřebujeme Boží bázeň, která je počátkem moudrosti a poznání. Potřebujeme však i bázeň před Božím slovem, což je úcta, láska a respekt k Písmu. **Laskavě pohlédnu na toho, kdo je utištěný a na duchu ubitý, kdo se třese před mým slovem.** (Iz 66,2) Kdo miluje Boží slovo, ten ho také činí. Kdo miluje Pána, ten také miluje jeho Slovo. Boží slovo je pevné, věčné, hodnověrné a mohu se cele na něj spolehnout. **Hospodine, tvé slovo je navěky ustaveno v nebesích.** (Ž 119,89)

Jak úspěšně studovat Bibli

(zpracováno podle různých autorů)

Studuj Bibli denně

Každý den si vyhrad' určitý čas na čtení Božího slova, čím dříve, tím lépe (viz Sk 17,11). Při modlitbě my hovoříme k Bohu. Při studiu Bible Bůh hovoří k nám. Měli bychom Pánu umožnit, aby nám toho pověděl co nejvíce.

Studuj Bibli systematicky

Povrchní, namátková četba Bible bývá často jen promarněním času. Tentýž čas věnovaný systematickému studiu Bible přináší daleko lepší výsledky. Mějte své vyhrazené místo ke studiu Bible a mějte také jasný studijní plán.

Pro mladého křesťana je nejvýhodnější, když začne své studium Bible u Janova evangelia. Když jste si toto už pročetli, pak je čtete znovu, až je přečtete pětkrát. Pak si přečtete pětkrát Lukášovo evangelium tím samým způsobem. Pak si přečtete pětkrát Skutky apoštolské, pětkrát 1. Janovu epištolu, pak pětkrát Římanům a pětkrát Efeským. Až toto budete mít za sebou, budete schopni zahájit důkladnější biblické studium.

A. Dobrou metodou je začít od začátku Starého a Nového zákona a pozorně pročítat kapitolu za kapitolou (například přečíst dvě kapitoly z knihy Genesis a jednu kapitolu z Matoušova evangelia). U každé kapitoly si zodpovězte tyto otázky:

1. Co je hlavním námětem kapitoly? Pokuste se vyjádřit její obsah jedinou větou.
2. Na kterou biblickou pravdu je v této kapitole položen důraz? Která pravda je zde nejzřetelněji vyslovena?
3. Které je nejdůležitější poučení z této kapitoly?
4. Který je v ní nejvýznamnější verš? Dovedu jej z paměti opakovat?
5. Které jsou hlavní postavy této kapitoly?
6. V čem tato kapitola poukazuje na Pána Ježíše? (viz L 24,27)

Čti kapitolu znovu a znovu, dokud nebudeš schopen tyto otázky zodpovědět. Proberte si tímto způsobem celou Bibli.

B. Jinou metodou studia Bible je metoda tematická. Sledujte všechna místa, která se týkají jedné pravdy či jednoho učení (např. Duch svatý, modlitba, krev Kristova, milost, naše slova...). Vezměte si slovo a s konkordancí mu jděte všude po stopách. Nebo sledujte slovo, jež se v knize častěji opakuje. Dělejte si poznámky.

C. Jiný dobrý způsob studia Bible je zkoumání biblických postav. Je důležité však pozorovat je po celý jejich život - od kolébky až do hrobu. Jen tak naleznete velmi důležité souvislosti (např. David, Jákob...).

Studuj Bibli souhrnně

Mnozí čtenáři Bible se dopouštějí velké chyby, jestliže z Bible čtou jen určité oblíbené části. Tímto způsobem nezískají ucelené biblické poznání. Nedostanou se k poznání některých velice důležitých biblických pravd. Proto je dobré pročitat celou Bibli, znovu a znovu, vždy část ze Starého zákona a zase část z Nového zákona. Přečtěte si také každý den pozorně alespoň jeden žalm. Je také dobré, když si můžeme přečíst určité biblické knihy souvisle, při jednom posezení. K porozumění některému verši je často velice důležitý kontext.

Studuj Bibli pozorně

Při její četbě nespěchej. Někteří lidé se při čtení Bible podobají expresním vlakům. Chvátají tak rychle, že nic nevidí. Jeden chlapec okopával u sedláka brambory. Aby se dostal rychle vpřed, dělal to tak špatně, že musel večer zastrčit do země hůl, aby druhý den ráno poznal, kam až došel. Podobně je tomu, když někdo každý den příliš rychle přelítne množství kapitol. Jednou z největších chyb při čtení Bible je roztržitost a spěch. Působení Bible spočívá v pravdách, které obsahuje. Bible v sobě neskrývá žádnou magickou moc. Je lépe přečíst si pozorně jeden verš, než proběhnout bezmyšlenkovitě několik kapitol. Někdy narazíte na verš, který vás zastaví. Zdržte se u něj a přemýšlejte o něm. Poznamenejte si, co vás oslovilo.

Je pozoruhodné, jak se takový biblický verš člověku otevře a vyjasní, jestliže jej čtete znovu a znovu, vážíce každé jednotlivé slovo ve snaze pochopit jeho plný význam a smysl. Snažte se zapamatovat si z Písma to, co vás nejvíce zaujalo. Žalmista říká v Žalmu 119,11: „V srdci mém skládám řeč tvou.“ To, co vás oslovilo, si vypište, nebo označte. Nejjednodušší způsob, jak si možno označit určitá místa v Bibli, je podtržení nebo svislá čára podél verše. Je možno používat různé barvy a značky podle určitých témat. Například: Zaslíbení, Duch svatý, uzdravování, atd. Také poznámky v Bibli jsou pomocníky paměti.

Studuj Bibli porovnáním

To znamená, srovnávejte Písmo s Písmem. Nejlepším komentářem k Bibli je Bible samotná. Kdekoli v Bibli naleznete nějaký obtížný verš, určitě tam najdete i odkazy, které tento verš osvětlují anebo i vysvětlují. Také je užitečné porovnávání dvou odlišných překladů. Čtěte Bibli sami a nepromarněte všechen svůj čas u komentářů a příruček. Kdyby někdo všechen svůj čas vynaložil na to, aby četl o chemickém složení chleba a mléka, brzy by přitom zemřel hladem.

Studuj Bibli s vírou,

že Bible je skutečně Božím slovem (viz 1Te 2,13). Je zapotřebí, abychom si pravdy zjevené v Bibli přivlastnili a byli ochotni se jim podřídit. Na zaslíbení Písma se plně spolehněte, vždyť Bůh nemůže klamat.

Aplikuj Boží slovo na svůj život

Tvoje poslušnost je nezbytná (viz Jk 1,22). Nic tolik nepomáhá k porozumění biblickým pravdám jako ochota poslouchat Boží slovo a řídit se jím (viz J 7,17). Tomu, kdo se Pánu vydá, aby ho poslouchal, tomu on otevře oči k porozumění. Každý příkaz, který v Bibli objevíme, je určen k tomu, abychom jej hned poslušně naplnili. Je pozoruhodné, jak člověk brzy ztratí chuť ke čtení Božího slova a jak snadno se stává naše mysl zatemněná, jestliže v některém bodě neposlechneme příkazu Písma a přestaneme se jím řídit. Naproti tomu nic netříbí mysl tak jako poslušnost Božího slova. Zatímco neposlušnost zatemňuje mysl, poslušnost ji osvětluje. Poslušnost pravdy, kterou jste poznali, otvírá dveře k poznání dalších pravd. Neposlušnost jedné jediné pravdy zatemní mysl i pro všechny další pravdy.

Otvírej svou Bibli s radostným napětím a očekáváním toho, co ti tvůj dobrý Pán poví. Budeš-li předmět přečteného oddílu vztahovat na sebe, podivíš se, jak tě to bude zajímat. O tom, co tě osloví, s nadšením mluv mezi svými přáteli a známými. Velmi prospěje tvému růstu v milosti sdílení toho, co ses v soukromí dozvěděl. Vždycky však nejprve zjisti, co Bible opravdu říká, než se budeš snažit o výklad.

Studuj Bibli s modlitbou

Pán Bůh, který je autorem Bible, je ochoten skrze ni k nám mluvit, jestliže ho o to budeme prosit (viz Ž 119,18). Je velkou výsadou, že můžeme mít Ducha svatého za svého pomocníka a rádce při studiu Bible (viz J 16,13).

Využij každé volné chvíle ke studiu Bible!

Mně připadl tento úkol: ustanovení tvá zachovávat. (Ž 119,56)

Rozjímání nad 119. žalmem

1. Rozvažuj, čiň a uváděj ve známost druhým Boží slovo (Ezd 7,10)

- Proč je klíčové tvé srdce ve vztahu k Božímu slovu?
- Čím je pro tebe Boží slovo?

Podle židovské tradice je autorem 119. žalmu Ezdráš. Z určeného oddílu si vypiš, nebo nějakým způsobem označ verše, ve kterých se tento žalmista:

1. se modlí k Bohu
2. činí rozhodnutí
3. vyznává Boží pravdy

Podtrhni si, co tě oslovuje. Vlož si pak tato slova do svého srdce, do svých úst a do svého osobního vztahu s Bohem.

Studuj verše: 1 - 24 (Álef - Bét - Gimel)

2. Boží slovo tě ochrání od hříchu (9 – 11)

- Jak můžeš prakticky používat Boží slovo k vítězství nad hříchem ve svém životě?

Studuj verše: 25 - 48 (Dálet - Hé - Vav)

- 3. Měj touhu po poznání cesty Božího slova a rozhodnost srdce důsledně po ní kráčet (33 - 35 / 60 + 112)**
- Kde a jak zjistíš, jaká je Boží cesta pro tvůj život?
  - Jsi rozhodnut poznanou Boží vůli pro svůj život důsledně činit?
- Studuj verše: 49 - 72 (Zajin - Chet - Tet)*
- 4. Okoušej Boží milosrdenství a dobrotu skrze poznání Božího slova (64 – 68)**
- Jakým způsobem můžeš poznávat a okoušet dobrého Boha?
- Studuj verše: 73 - 96 (Jod - Kaf - Lámed)*
- 5. Rozkoš a potěšení přichází skrze rozvažování Božího slova (76 – 77)**
- Uveď konkrétní příklad z tvého života, jak jsi byl potěšen Božím slovem?
- Studuj verše: 97 - 120 (Mém - Nún - Sámek)*
- 6. Každý den svoji lásku k Božímu slovu projevuj časem stráveným rozvažováním Božích výroků (97 + 103 / 18)**
- Jaký máš plán a způsob studia Písma?
  - Je Boží slovo i ve tvých ústech? (Vyslovované Boží výroky se pro tebe stanou sladšími než med!)
- Studuj verše: 121 - 144 (Ajin - Pé - Cáde)*
- 7. Tvé kroky budou pevné a jisté ve světle Božího slova (130 - 133 / 105)**
- Uveď konkrétní příklad ze svého života, jak Boží slovo osvítilo tvé cesty, myšlenky a postoje srdce?
  - Víš, co to znamená chodit v jistotě víry a vedení Duchem svatým?
- Studuj verše: 145 - 176 (Kóf - Réš - Šín - Táw)*
- 8. Při protivenstvích a pomluvách hled' na Boží slovo (157 + 161 + 162 / 51 + 69)**
- Jak jsi doposud reagoval na protivenství (posměšky, pomluvy, potíže, tlaky...), a jak budeš reagovat nyní?
  - Žalmista hleděl na Slovo před soužením, v soužení i po vyjití ze soužení. Proto nikdy v soužení nezůstal, ale Bůh mu vždy podal na pomoc svoji ruku (173).

Jediné řešení pro tělo: Zabít!

Alan Vincent

V Písmu nacházíme skvělé typy a předobrazy těla. Jedním z takových typů je kmen Amálekoců s jejich praotcem jménem Ezau. Když byla Rebeka těhotná, Ezau a Jákob v jejím lůnu zápasili. Ezau vyšel červený a chlupatý. Jméno Ezau nese základ hebrejského slova „asah“, což znamená „dělám“.

Podíváte-li se na Ezaua, uvidíte obraz soběstačného muže. Byl milý. Měli bychom ho rádi za souseda. Mohli byste si půjčit jeho sekačku na trávu. Pomohl by vám stavět garáž. Jeho dům by byl vždy v pořádku. Byl natolik schopný, že nepotřeboval Boha. Dokázal se o sebe postarat a nebyl náboženský. O Boha se

nezajímal. Bible ho nazývá světským nebo bezbožným. Světskost znamená nezávislost na Bohu.

V Ezauovi nalézáme typ člověka, který si vystačí sám. Má svůj život zorganizovaný, nic nepotřebuje, je soběstačný. Nepotřebuje Boha a nikoho. Pomáhá druhým, ale ze své síly.

Naproti tomu Jákob byl převrácený červík. Věděl, že Boha potřebuje, a ve své převrácené povaze se za ním snažil jít.

Bůh řekl: *Jákoba jsem miloval, ale Ezaua jsem nenáviděl (Ř 9,13)*. Bůh miloval Jákoba, protože on poznal, že si sám nemůže pomoci.

Ezau byl otcem kmene Amálekovců, kteří bojovali proti Božímu lidu. Ve Starém zákoně se to hemží bitvami. Amálek je obrazem bitvy těla. Samuel přinesl králi Saulovi poselství od Boha, že má Amálekovce zničit: „*Neboť já (Bůh) budu válčit s Amálekem po všechny generace*“ (viz *Ex 17,16*). Saul šel a zabil některé z Amálekovců, ale krále Agaga spolu s nejlepšími kusy ovcí a dobytka nechal naživu. Vzpomínáte, proč je nechal naživu? Saul řekl: *Ale lid si vzal z kořisti, z bravu a skotu, to nejlepší z klatého, aby měl co obětovat v Gilgálu Hospodinu, tvému Bohu. (1S 15,21)*.

To je obrázek nás samotných, když říkáme: „Dobrá. Chci se zbavit své špatné povahy. Chci přestat kouřit. Už nechci klít. Jsem ale velmi dobrý hudebník. Nechám si své muzikantské schopnosti, abych sloužil Bohu.“ Tak hraješ na nástroj svými přirozenými schopnostmi. Jsi muzikant od přírody a snažíš se sloužit Bohu přirozeným tělem.

Můžeš být velmi dobrý úředník a říkat: „Zbavím se všech špatných věcí, ale využiji svoje obdarování pro administrativu.“ Máš ve svém životě krále Agaga a myslíš si, že nemusí zemřít. Ale i on musí zemřít! To je to jádro těla. Věci, které mají pěkný náboženský zevnějšek a dobře vypadají, jsou nejnebezpečnější. Snažíme se ve svém životě zachránit to nejlepší a potom to nabídnout Bohu jako oběť. Ale Bůh říká: „Nechci tvoje tělo. Nechci žádnou z tvých schopností a obdarování, dokud nezemrou na kříži. Obživím je mocí vzkříšení. Nebude to tvoje schopnost, ale moje moc a schopnost působit skrze tebe.“

Saul neposlechl Boha úplně. Zničil 90–95 % Amálekovců, ale některé z nich nechal naživu. Později vidíme, že krále Saula málem zabili Pelištejci. Ti jsou obrazem démonů, ďábla a jeho sil. Saul neustále bojoval s ďáblem. Byl to velmi statečný mocný Boží muž. Vždy bojoval s Božími nepřáteli, ale nikdy se nevypořádal s tělem. V bitvě, kde byl těžce zraněn, ho dorazil Amálekovec.

Tři rozměry kříže

Kdyby Saul všechny Amálekovce zničil, nemohl by ho žádný zabít. Chci, abyste viděli důležitost této války s tělem. Musíš zabít tělo dřív, než ono zabije tebe. Musíš to brát vážně. Existují tři způsoby, jimiž kříž působí:

1. Prvním rozměrem kříže byla smrt Ježíše, který zaplatil cenu za naše hříchy. Ježíš za mě zemřel v jediném skutku a jednou provždy. Nemám na tom žádný podíl. Prostě přijímám prospěch z toho, že on za mě na kříži zemřel. To je jeho kříž.
2. Druhým rozměrem kříže je moje smrt s Kristem, aby byl usmrcen starý člověk. To je také jediný skutek jednou provždy. Písmo to jasně uvádí v minulém čase. Už se to stalo. Můj starý člověk byl ukřižován s Kristem. To je náš kříž.
3. Třetím rozměrem kříže je neustálé zapírání sebe sama, abychom naplnili Boží vůli. To není jediný skutek jednou provždy, ale neustálé každodenní rozhodování. Musíme vzít tento kříž, což znamená, že nežijeme pro sebe, ale pro toho, který za nás zemřel (2K 5,15). Toto není jeho kříž. Je to můj kříž.

Pro lepší pochopení tohoto rozměru kříže se podívejme na následující verš: *Všem pak říkal: „Chce-li kdo jít za mnou, ať zapře sám sebe a každý den vezme svůj kříž a následuje mne.“ (L 9,23)*

Komu to Ježíš řekl? Všem! Čí kříž to je? Je to kříž každého jednotlivého člověka. Nemůžeme na sebe vzít kříž, na němž Ježíš zaplatil za náš hřích, ani kříž, kde Ježíš usmrtil starého člověka. Jediný kříž, který musíš nést, je to, že zapřeš sám sebe a žiješ výhradně pro Boží záměry. To je tvůj kříž! Ten nosíš denně jako stálou součást svého života.

Ježíš řekl, že ho nemůžeš následovat a být jeho učedníkem, pokud nevezmeš tento kříž. Podstatou tohoto kříže je zapřít sám sebe. Tady nemáme nic do činění se starým člověkem. Tady pracujeme sami se sebou. Je to zapírání našeho já, našeho myšlení, přání a pocitů. Odmítáme dovolit své duši a fyzickému tělu, aby žily nezávisle na Bohu.

Jít do Afriky a být misionářem může být dobrý nápad. Může být dobré jít do ulic evangelizovat, zpívat ve chválicí skupince nebo hrát na hudební nástroj. Může být dobré dávat peníze do sbírky. Ale děláš-li tyto věci ve vlastní síle, nezávisle na Bohu, je to jednání těla. Taková snaha a skutky nepřinášejí život, ale jen smrt.

(Úryvek z knihy Alana Vincenta: Pět dimenzí kříže, KMS Praha 2008, str. 52-55)

Světlem pro mé nohy je tvé slovo, osvěcuje moji stezku.
(Ž 119:105 ČEP)

**Kam tvá slova proniknou, tam vzchází světlo,
nezkušené nabývají rozumnosti.**
(Ž 119:130 ČEP)

Doporučujeme následující vyučování:

Tomáš Korčák

Nauč nás počítat naše dny

(Mělník 16.3.2019)

Život v milosti

(Mělník 24.2.2019)

vyučování ve formátu mp3 - juda.cz/audio

Sirotčinec Emmanuel v Narasapuru v Indii

Dlouhodobě podporujeme sirotčinec Emmanuel v Indii. Nachází se ve vesnici Etikulakunta v Narasapuru v oblasti West Godvari v jižní Indii – Andhra Pradesh. Má kapacitu asi 50 osob. Na každé dítě je zapotřebí 25 EUR měsíčně. Práce se rozšiřuje i do okolních vesnic. Za vedení této služby je zodpovědný pastor T. Ronald Rajababu, se kterým jsme v kontaktu. Pastorova žena před časem tragicky zemřela. Prosíme o modlitby. Při nedělních shromážděních KS Juda jsou prováděny sbírky (viz rozpis níže), na podúčet můžete peníze vkládat průběžně. Velice děkujeme všem štědrým dárcům a necht' vám Pán odplatí. *Kdo se smilovává nad chudým, půjčuje Hospodinu, odplatí mu za to, co vykonal. (Př 19,17)*

**Náš podúčet na sirotčinec Emmanuel v Narasapuru v Indii:
182-0460842399/0800**

Křesťanské společenství Juda, Tyršova 95 (Tyršův dům), 276 01 Mělník
vedoucí: Tomáš Korčák, tel.: 607 971 453, e-mail: ksjuda@wo.cz; www.juda.cz
Bankovní spojení: ČSPO Mělník, Křesťanské společenství Juda, 0460842399/0800

**Dej mi porozumět cestě svých příkázání;
přemýšlím o tvých divech. Má duše se rozplývá žalem;
pozdvihni mě podle svého slova. Odvrát' ode mě cestu
klamu; milostivě mě obdaruj svým zákonem. Vyvolil jsem si
cestu pravdy, stavím si před sebe tvá nařízení. Přilnul jsem
ke tvým svědectvím, Hospodine, kéž nejsem zahanben.
Poběžím cestou tvých příkazů, neboť jsi rozšířil mé srdce.
Vyuč mě, Hospodine, cestě svých ustanovení
a já je budu důsledně střežit. Dej mi porozumět,
budu střežit tvůj zákon a jej zachovávat celým srdcem.
Ved' mě stezkou svých příkazů, neboť jsem si ji oblíbil.
(Žalm 119,27-35)**